

A művészet, a művészek és a közönség szolgálata

Horváth Ádám három koncepciót dolgoz ki az Operaház működtetésére

Van nap, amikor tizennyolc órát tölt az Operaházban, s emellett, hogy átvizsgálja a szerződéseket, felügyeli a folyamatban lévő ügyeket, igyekszik mindenkiel beszélni a társulattól is. Horváth Ádám miniszteri biztostként ugyanis azt tartja a legfontosabbnak, hogy a művészek érezzék, a dalszínházban ők és a közönség szolgálata a leglényegesebb. Már most lát területeket, ahol pénzt lehet spórolni, s azt szeretné, ha ezeket az összegeket is azok kapnák meg, akik érdemi munkát végeznek, akik miatt a közönség jegyet vált az előadásokra.

I Nyár elejétől kezdve arról röppentek fel hírek, hogy Harangozó Gyula visszatér az Operaházba. Majd augusztus végén miniszteri biztostként lett megnevezve. Szeptember 3-án még azt lehetett hallani, csak egy aláírás hiányzik a kinevezéséről, ehhez képest a szeptember 6-i, társulati ülésen Önt mutatták be miniszteri biztostként. Mi történt?

– Hogy pontosan mi zajlott a háttérben, nem tudom. Harangozó Gyula kiváló balett művész, jó szakember. Miután azonban Keveházi Gábor szóbeli felmentését követően kitört a botrány, hívatást kaptam a minisztériumból, hogy beszéljünk az operaházi ügyekről. Korábban ugyanis több, hosszú eszmecsere is folytattunk a dalszínház jövőjéről.

I Igen, hiszen a Fideszen belül ön az Előadó-művészeti Szekció elnöke...

– Még Hoffmann Rózsa, a Kulturális Tagozat elnöke – aki ma az oktatásért felelős államtitkár – kért föl erre a pozícióra. Korábban három évig az országos választmányának is tagja voltam, mint a kulturális tagozat küldötte. A Nemzeti Erőforrás Minisztérium vezetőjének és a kulturális ügyekért felelős államtitkárnak megkeresése igen megtisztelő. Van egy vízióm, amely szerint a Magyar Állami Operaház Európa legnevesebb operaháza lesz. Négy éve vagyok a színház vendégénekese. Ismerem a ház működését, tudom, hogy mely területen lehet változtatni, amely rögtön „levégőhöz” juttatja a színházat. Szívesen segédkezem a ház átvilágításában, amelyben a bizottságé a főszerep. Lényeges lenne, hogy olyan emberek vizsgáljanak át mindent, akik korábban nem töltöttek be itt vezető pozíciót. A tárcával folytatott beszélgetés során jeleztem, hogy a művészetet mindig szem előtt tartva és emberséggel vagyok hajlandó a munkát végezni. A bizottság tagjai egyébként munkájukat honorárium nélkül végzik. Jöjjön a bizottság, vizsgáljuk át a struk-

Változó idők

Egyre-másra szivárognak ki a hírek neves közintézményünk kulisszái mögül arról, hogy nincs minden a legnagyobb rendben a gazdálkodás körül és eközben súlyos konfliktusok zajlanak a háttérben a főzeneigazgató, illetve az első karmester között is, amely többé-kevésbé rímél a létszámában leépített befogadó színház és az állandó magyar operajátszás víziói egymásnak feszülésére.

Mi lesz veled Operaház, mi lesz veled magyar operajátszás? Naponta kapjuk az ellentmondó híreket új és még újabb kormánybiztosokról, olvashatjuk a különböző nyilatkozatokat és ellennyilatkozatokat. Úgy tűnik, hogy az operában (nomen est omen) most igazi zenedráma folyik, talán egy kicsit több drámával és kevesebb zenével...

Nem kétséges, új korszak elé néz a magyar operajátszás patinás otthona. Kormánybiztos(ok), átvilágítás(ok), koncepcióváltás és talán vezetőváltás is... Ezzel együtt megtörni látszik a varázs is. Egyre-másra jelennek meg az új bangvételű kritikák, amelyek a maguk nyers valóságában festik le az eddig kikezdehetetlennek tűnő bálványokat.

A kérdés most már csupán az, hogy a közönség – különösen a kevésbé tehetőse réteg – mikor fog ebből valamit érezni?

(A Szerk.)

Miniszter biztos, szakértői bizottság, közlemények

Az MTI 2010. augusztus 23-án írt először arról, hogy Harangozó Gyula miniszteri biztostként tér vissza az Operaházba. Harangozó még aznap szóban felmentette az augusztus 1-jétől öt esztendőre kinevezett balett igazgatót, Keveházi Gábort. Keveházi azonban rámutatott, a munkáltatói jogokat egyelőre Vass Lajos főigazgató gyakorolja, így a felmentést nem fogadta el.

túrát, s szülessen meg a jövőbeli működtetésről három verzió. Így vállaltam el a miniszteri biztosi megbízatást.

■ Három verzió?

– Igen, a feladatom az, hogy kiszámoljam, mennyibe kerül a ház működtetése úgy, ha marad költségvetési intézmény, és hogyan változik akkor, ha a színház gazdasági társasággá alakul. A harmadik változat a vele, vagy nélküle, vagyis Erkel Színházzal, vagy a nélkül. Meg kell vizsgálni, melyik a legjobb lehetőség. Számomra a fő szempont a művészet és a közönség szolgálata. A dalszínházban mindennek az operáról és a balettről kell szólnia. Ha ugyanis nincs opera és balett, akkor ház sincs. Hiszen az előadónak köszönhető az itt dolgozó, másik négyszáz ember fizetése is. Ezt az összefüggést sosem szabad elfelejteni. A művészek a legfontosabbak, őket követik a kiszolgáló részlegek munkatársai, hogy ők is nyugodtan dolgozhassanak. Hiszen magam is énekes vagyok, tudom, hogy mi kell a nyugodt alkotói munkához.

■ Töltött már be azért korábban is vezetői pozíciót, még Hegyi Árpád Jutocsa igazgatása alatt... Győriványi Ráth György főzeneigazgató lett 2006 nyarán, Ön pedig művészeti vezető...

– Mindenki azt gondolja, a posztért lepaktáltunk még Hegyivel is, pedig inkább arról volt szó, hogy szerettünk volna véget vetni annak a stílusnak, amit ő folytatott. Győriványi Ráth Györgyöt az akkori kulturális tárca vezetője, Bozóki András kérte fel, de Rockenbauer Zoltán, Pálincás József is azt tanácsolta, vállaljuk el a megbízatást. Gregor József is többször megkeresett bennünket, így végül igent mondtunk. Nagyon sok elképzelésünk volt, de a terveinkből nem sok mindent tudtunk megvalósítani, hiszen másfél hónap után menesztett bennünket az akkori miniszteri biztos, Vass Lajos...

■ Most viszont ismét itt a lehetőség. Abhoz azonban, hogy elkészítse a három koncepciót, tudnia kell, hogy mi a helyzet az Erkel Színházzal...

– Erről a minisztériumnak kell dönteni. Elképzelésem szerint a Magyar Állami Operaház a kiemelt, nemzeti intézmény: a kirakatház. Az Erkelre nagy szükség van, de lehet, hogy le kellene választani az Operáról. Rendbe kell hozni, alap-

szinten, hogy továbbra se kerüljön többre a legdrágább jegy, mint 2500 Ft. A magyar közönségnek kiváló minőségű előadásokkal kell ezen a helyszínen szolgálni, lehetőleg magyar nyelven. Itt helyet kell adni az opera mellett az operett és a musical produkcióknak is.

■ Befogadó színházzá kellene tenni, hiszen a zenekaroknak nagy szükségük lenne egy újabb játszóbhelyre, most, hogy néhány évig még nem számíthatnak a Zeneakadémiára...

– Erről van szó. Az Erkel akusztikája remek. Abban azonban nem vagyok biztos, hogy ott egy teljes társulatot kell kialakítani és zenészeket felvenni. Jelenleg ugyanis a támogatások összege nem fog növekedni... Viszont rengeteg, kiváló zenekar van, lehet, hogy nekik kellene ott muzsikálniuk. Elképzelhetőnek tartom, hogy mondjuk a Dohnányi Zenekar játssza az Aidát, a Danubia pedig a Bánk bánt stagione-rendszerben. Így az együtteseket is tudjuk támogatni, s a repertoárjuk is bővül. Mindez a zenekaroknak, a darabnak, a közönségnek és az államnak is jót tesz. A Köztársaság téri épület felújításának a mértékét kell meghatározni, ami nem lehet több 2 milliárd forintnál. Véleményem szerint a város nagyon szívesen átvenné a házat, s Városi Operaházzá válhatna. Legyen átjárás az Erkel és az Ybl-palota között, de két külön intézményként működjenek. Ne versenytársá, hanem partnerré váljon a két teátrum...

■ Miniszteri biztosként melyek lesznek az első lépései?

– Elkezdtem bekérni a szerződéseket. Megnézem a 2004-ben készített, átvilágítási jegyzőkönyvet, ahogy a KEHI jelentést is. Vass Lajos főigazgató azt szeretné, hogy az utóbbi 20 évet világitjuk át. Nekem azonban csak az elmúlt öt évre szól a megbízatásom. Kaptam egy szobát az első emeleten, napi 10-12 órát töltök itt, s a papírok mellett igyekszem az előadásokra is odafigyelni.

■ Miniszteri biztosként mindenről tudnia kell, közben pedig a vizsgálatot is le kell folytatnia...

– A wc-papír vásárlásra is nekem kell kimondanom az igent vagy a nemet. Ez úgy nagyon nehéz, hogy nem ül a mellettem lévő szobában egy jogász... A vizsgálatot egyébként csak felügyelem, ez a bizottság tagjainak a feladata. Időn-

Harangozó Gyula – aki 1996–2005 között a Magyar Állami Operaház balett igazgatója volt – lehetséges budapesti szerepéről már jóval korábban, június 11-én írt először az osztrák sajtó, akkor még arról esett szó, hogy Ioan Holenderrel, a bécsi Staatsoper távozó főintendánsával együtt érkeznének a vezetői posztokra.

Harangozó Gyula megbízatása akkor vált volna hivatalossá, amikor Réthelyi Miklós miniszter – Szócs Géza kulturális államtitkár ellenjegyzésével – is aláírja a dokumentumot, és a döntés a Magyar Közlönyben is megjelenik.

Augusztus 30-án az MTI kérdésére, Szócs Géza államtitkár a következőket válaszolta: a kultúráért felelős tárca felkérte Harangozó Gyulát, de a kinevezésével kapcsolatban egyetértési joga van a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumnak is. „E pillanatban erre várunk.” – tette hozzá.

Az operaházi évadnyitón, 2010. szeptember 6-án, délelőtt azonban Horváth Ádám operaénekes miniszteri biztosi kinevezéséről értesülhettek a jelenlévők. Kinevezése átvételekor Horváth Ádám csupán három dolgot ígért: a fenntartó, a társulat és a közönség szolgálatát.

A miniszteri biztos feladata a dalszínház telje körü pénzügyi és gazdasági átvilágítása. Ennek alapján javaslatot kell kidolgoznia a Magyar Állami Operaház leghatékonyabb működését biztosító, közjogi szervezeti formára. Tevékenységét a kulturális államtitkár irányítja, s kinevezése szeptember 1-jétől fél évre szól.

Harangozó Gyula, akinek a neve először felvetődött miniszteri biztosként, szintén megjelent a társulati ülésen. Az MTI érdeklődésére egyelőre nem kívánt kitérni a személyével kapcsolatos részletekre, későbbre ígért tájékoztatást.

Szeptember 15-én egy újabb közlemény látott napvilágot: A Nemzeti Erőforrás Minisztérium (NEFMI) Kultúráért Felelős Államtitkársága Harangozó Gyulát kérte fel a Magyar Állami Operaház gazdasági-pénzügyi, művészi és működési tevékenységét átvilágító bizottságának a vezetésére – tájékoztatta a tárca sajtóirodája szerdán az MTI-t. A kulturális kormányzat ugyanis úgy döntött, hogy a miniszteri biztosi feladatkört két részre bontja, az Operaház mű-

ként villámhárítóként is működöm. Igyekszem mindenkit meghallgatni, mindent megbeszélni. A háznak nem arra van szüksége, hogy egymást alázzák az emberek, hanem arra, hogy amennyire lehet, tudjunk együttműködni. Voltam már a balett együttesnél, a zenekarral is hosszasan elbeszélgettem, s az énekeseknek is meghallgatást tartottam. Úgy érzem, hogy a zenekari művészek megnyugodtak, és rengeteg dologról beszámoltak. Felajánlottam, hogy bárki bármikor jöhet hozzám. Nekik is elmondtam, hogy ebben a házban a művészeknek kell a legfontosabbnak lenniük. Utánuk azok következnek, akik segítik a munkájukat. Ha nem kapja meg a fizetését a művész, akkor ne kapja meg a pénzügyi osztály se, és a főigazgató se. Ha a miniszteri biztos nem tudja elintézni, hogy a művészek megkapják a pénzt, akkor ő se kapjon fizetést...

■ Évről évre kevesebbet ér az a támogatás, amelyet az Operaház kap. Lát arra esélyt, hogyha a vizsgálat során is bebizonyosodik, kevés a pénz, sikerül nagyobb büdzsét ki-barcolnia?

– Kötelezni vagy kényszeríteni a minisztériumot nem lehet arra, hogy pénzt adjon. Most nincs is miből... Eközben a házban fél évre visszamenőleg szerződéses kötelezettségek nincsenek kifizetve. Az ország gazdasági helyzetét tekintve, nem csontvázak hullnak ki a szekrényből, hanem temetők... Azonban én is úgy gondolom, hogy ezt az 5,3 milliárd forintos támogatást vissza kellene szerezni. Emellett persze takarékoskodni kell. Elképesztő szerződéseket láttam már eddig is, s azt, hogy hol folyik el a pénz... Véleményem szerint kb. 1, 5 milliárdot lehet így spórolni. A művészeket használják, miközben nem ők ennek a rendszernek a hasznélvezői. Őket ijesztgetik a kht.-vé alakítással... Pedig a házat rendbe kellene tenni, s akkor lehetne a fizetéseket emelni.

■ A megbízatása szerint javaslatot kell kidolgoznia a Magyar Állami Operaház leghatékonyabb működését biztosító, közjogi szervezeti formára. Valóban kht.-vé akarják alakítani a házat?

– Ezt az elődöm akarta... Nekem, ahogy már említettem, azt kell kiszámítanom, mennyibe kerül a közalkalmazotti mű-

ködés, mennyibe a nonprofit kft., s hogy néz ki mindez az Erkellet vagy anélkül. Meg kell nézni, melyik a leggazdaságosabb. Ahogy azt is, hogy melyik a jó. Mert nagyon lényeges, hogy azok, akik kiválóan énekelnek, táncolnak, muzsikálnak a házban, biztonságban érezzék magukat. Hogy semmilyen szinten ne legyen az egzisztenciájuk fenyegetve. Ha egy zenész azon izgul otthon – ahelyett, hogy gyakorolna –, hogy lesz-e a következő hónapban munkája, akkor biztosan romlik a teljesítménye. Én előadóként tudom, hogy mindez mivel jár. A kultúrára szükség van, hiszen a kultúra teszi az embert emberré.

■ Most ki a főzeneigazgató?

– A jelenlegi SZMSZ szerint már jó ideje nincs főzeneigazgatója a háznak.

■ Milyen pozíciót tölt be Fischer Ádám?

– Karmester, Vass Lajos tanácsadója a szerződések szerint. Mivel ő a nemzetközi zenei élet emblematikus figurája, így fontosnak tartom, hogy rendszeresen muzsikáljon az Operaházban.

■ Mi a helyzet Kovács Jánossal? Olyan hírek terjedtek el, hogy leváltották az első karmesteri pozíciójából...

– Kovács János az egyik legkiválóbb karmestere az Operának. Győriványi Ráth György egyszer azt mondta, hogy Kovács karnagy urat bármilyen darabra ki lehet tűzni, mert karmesteri irányítása alatt csupán két próbával minden esetben jó előadás születik. A tehetsége predestinálja erre a pozícióra.

■ Ki a művészeti igazgató?

– Ez a státusz – tudomásom szerint – az SZMSZ szerint eddig sem létezett. Elinult ugyanis korábban az SZMSZ módosítása, de a fenntartó ezt nem fogadta el. Az érvényben lévő régiben pedig ilyen pozíció nincs... Egyébként úgy vélem, most a leginkább egy operatív emberre lenne szükség, aki megbízott főzeneigazgatóként látja el a feladatokat, hiszen képtelenség, hogy nem ismerjük a jövő évad terveit. Nonszensz, hogy egy ilyen házban, amely Európa legszebb operája, ne legyen több évre előre megtervezve a műsor. Miközben kiváló erőik dolgoznak itt, csak inspirálni kell őket és nyugodt körülményeket teremteni a munkájukhoz, hogy boldogan tehessék dolgukat. Célt kell adni nekik. Elérni,

ködésének operatív munkájára és egy tényfeltáró bizottság összeállítására, valamint annak vezetésére. Az operatív feladattal Horváth Ádám operaénekest bízta meg, a tényfeltáró bizottság vezetésére pedig Harangozó Gyula balett művészt kérte fel.

Harangozó Gyula a felkérést csak akkor tartja majd lehetségesnek elfogadni, ha a bizottság előzetesen Keveházi Gábor jelenlegi balettigazgató személyét már átvilágította.

Szöcs Géza kultúráért felelős államtitkár hangsúlyozta, hogy számít Harangozó Gyula szakmai és művészi tapasztalatára és hozzájárulására a budapesti operajátszás megújításához. „A hazai és külföldi szakértőkből álló bizottság irányítását a miniszter a fentiekre követően a minisztérium vezető szakjogászára bízta” – zárul a közlemény.

Egy nappal később Harangozó Gyula megtartotta sajtótájékoztatóját.

Elvállalta a Magyar Állami Operaház gazdasági-pénzügyi, művészi és működési tevékenységét átvilágító bizottság vezetését, de kinevezési okmányát még nem vette át – írta minderről az MTI.

Harangozó csütörtöki sajtótájékoztatóján arról is beszámolt, hogy az ellene összegyűjtött kifogások miatt saját átvilágítását kérte a szaktárca kulturális államtitkárságától.

Elmondta: a munkában akkor lesz ismét tevékeny, amikor az a két vizsgálat lezárul, amelyet első ténykedésekor, még augusztusban feltárt. A Magyar Nemzeti Balettnél előbb egy 10 milliós, utóbb egy lakásügylettel kombinált 4 milliós, összesen 17 milliót megközelítő, Keveházi Gábor balett igazgatóhoz köthető szerződést talált, amelyek véleménye szerint a korrupció gyanúját vetik fel.

Felidézte, hogy Réthelyi Miklós miniszter és Szöcs Géza kulturális államtitkár augusztus 19-iki szóbeli megbízása alapján kezdett dolgozni augusztus 23-án a dalszínháznál, és az elsőként megtalált vitatható szerződés kivizsgálását kezdeményezte. E szerződés miatt Keveházi Gábor balettigazgatót a vizsgálat időtartamára mentette fel a munkavégzés alól, nem „rúgta ki”.

Beszámolt arról is, hogy a szóbeli megbízás alapján mutatta be Vass Lajos főigazgató másnap a ház igazgatóságának. Harangozó Gyula úgy látja, hogy „intrikával és politikai kapcsolatokkal való fenyegetőzéssel” próbálták hivata-

hogy a zenész boldog legyen amiatt, hogy este A rózsalovagot játssza. De nem tud örülni, ha ehhez nincsenek meg a feltételek... A koncepcióm szerint hozni kell vendégkarmestert, énekest, de nem úgy, hogy akik itt vannak, azok a háttérbe szorulnak. Viszont szükség lenne vérfrissítésre. Kocsis Zoltán miért nem dirigált még a házban? Stefan Soltészt, Peskó Zoltánt, Christoph von Dohnányit is meg lehetne hívni, de akár Christoph Eschenbachot, Christian Thielemant is. Nem kerülne örült összegbe. Bárkit fel lehet léptetni, hiszen ezek a művészek adják a ház nemzetközi rangját, akárcsak a neves rendezők...

■ *A műsorpolitikán is el kell gondolkodni...*

– Igen, vissza kellene hozni a nagy operákat, mert természetes, hogy a barokk művekre is szükség van, de azok ne váltásák föl Verdi, Puccini operáit, vagy éppen Bartók Béla Kékszakálluját. Nagyon fontos, hogy a nagy magyar zeneszerzők műveit repertoáron tartsuk, hiszen ők a saját nemzeti kincseink. Lehetetlen, hogy évadokon keresztül nem játsszuk a Hunyadi Lászlót, a Hány Jánost... Lehet koprodukcióban megvenni jelmezt, díszletet, s máris

sokkal olcsóbb egy új előadás... Például, ha elhozzuk Los Angeles-ből Achim Freyer Ring-rendezésének díszletét, jelmezt, fele annyi költségből előállítható a produkció, mint amennyibe egyébként kerülne, s európai premierként nagy érdeklődésre tarthatna számot. Múlt héten találkoztam Marco Arturo Marellivel, aki korunk egyik legkiválóbb rendező-, díszlettervező-, jelmeztervezője egy személyben. Őt is meg kellene hívunk az Operába, hogy művészetével emelje annak rangját, s ezekből az elképzelésekből akad még jó néhány, meglátjuk, mi mennyire működtethető... Az is biztos, hogy nemcsak strukturálisan, hanem művészeti téren is szükség van átalakításra...

■ *Volt itt már olyan miniszteri biztos, aki aztán igazgató lett. Hasonló ambíciókkal lát neki a munkának?*

– Nem. Eszem ágában sincs. Most igyekszem megtenni minden tőlem telhető, hogy a ház jól működjön, de ha letelik ez a félév, akkor ismét az éneklés lesz a főszerep. Én ugyanis az Ybl-palotában nem igazgatni, hanem énekelni szeretnék.

R. Zs.

Kékszakállúból kormánybiztos

Horváth Ádám Miskolcon született. Már nyolcéves korától tudta, hogy énekes lesz, s Polgár László biztatására választotta ezt a hivatást. Tanulmányait Mircea Breazuánál, a kolozsvári zeneakadémia nyugalmazott professzoránál kezdte. A grazi zeneakadémiát Claudia Rüggeberg osztályában végezte, ahol 2003-ban opera szakon, majd 2007-ben dal és oratórium szakon szerzett mesterdiplomát. 1995-ben megnyerte az American Institute of Musical Studies énekversenyét és ösztöndíját. New Yorkban Jerome Hines és Marshall Williamson tanítványa volt. 1997-98-ban a San José-i Állami Egyetem hallgatója Dr. David Rohrbaugh osztályában és a San José-i Opera magánénekes. 1998-tól lép fel rendszeresen Magyarországon. 2000-ben debütált a Miskolci Nemzeti Színházban, Puccini Bohémélet című operájában, Colline szerepében. Szülővárosában emellett rendszeresen szervezett opera-előadásokat, 2000 nyarán mutatta be például a diósgyőri várban, Kovalik Balázs rendezésében Mozart Don Giovanni című operáját. Abban az esztendőben jelent meg A kékszakállú herceg vára című CD is, amelyen a címszerepet énekelte. Majd született egy La Mancha lovagja című produkció Szakcsi Lakatos Béla, Snétberger Ferenc, valamint nagyzenekar kíséretével, azután Verdi operája, A trubadúr következett.

Horváth Ádám a Magyar Állami Operaházban 2006 óta énekel. A Művészetek Palotájában az utóbbi években Kocsis Zoltán vezényletével több ízben is hallható volt. Ezekon kívül 2005-ben A varázsfuvola produkcióban Papagénót, majd egy évvel később Don Giovannit énekelte, amely előadás Leporellója Ferruccio Furlanetto volt. Mindkét produkciónak emellett ő volt a producere is, karmestere pedig Győriványi Ráth György. Az előadások előtt az Olasz Kultúrintézetben stúdió CD-felvételek is készültek.

los kinevezését lehetetlenné tenni, ezért azt kérte Szócs Gézától, hogy az ellene összegyűjtött – szintén anyagi és művészi adósságokat feltételező – kifogások kérdésében világítsák át.

Elmondta: a szeptember 6-i társulati ülésen bemutatott Horváth Ádám miniszteri biztossal a munkamegosztás úgy alakulhat, hogy az operanékes nagy súllyal a napi operatív ügyekkel foglalkozik, hiszen a háznak működnie kell.

Az MTI kérdésére hozzáfűzte, hogy a törvényes lehetőség őt évre enged vizsgálódást, de amennyiben idő és energia jut rá, érdemes hosszabb periódust áttekinteni.

„A kormány felelős tagjai értésemre adták, hogy a jelenlegi helyzet fonák-ságával maguk is tisztában vannak, de éppen ennek megváltoztatására hívtak haza, hogy emberi és szakmai hitelességgel közös erővel érjük el a rég óhajtott változásokat” – fogalmazott Harangozó Gyula.

Szeptember 17-én ismét újabb nyilatkozatok jelentek meg az operaházi ügyekkel kapcsolatban:

Keveházi Gábor, a Magyar Állami Operaház Balett igazgatójának nyilatkozata

„Kijelentem, hogy Harangozó Gyula nyilatkozatainak, amelyek személyemet érintően a médiában elhangzottak és a sajtóorgániumokban megjelentek a napokban, semmilyen pontjukban, állításukban nem felelnek meg a valóságnak, igazságalapjuk nincs. ... A mai napon az Operaház Miniszteri biztosságánál, írásban kértem mindenre kiterjedő teljes átvilágítást, továbbá mint az Operaház balett igazgatója javasolom, és ezennel nyilvánosan megkérem Horváth Ádám Miniszteri biztos urat, hogy Harangozó Gyula volt balett igazgató, balett igazgatói megbízatásának teljes időszakára eső átvilágítását kezdeményezze és indítsa el. ...”

A Magyar Állami Operaház is közleményt adott ki 17-én a Magyar Nemzet 2010. 09. 08-án megjelent „Az Operaház fantom milliói” című cikkel, valamint a ECHO TV Híradó 2010. 09. 08-án 12:08:25 – 12:08:57 közötti „Pazarlás az Operaháznál” című hírrel kapcsolatban, amelyknél helyreigazítást kezdeményezett.